

Věčný život – pohádka nebo skutečnost?

Každý člověk něčemu věří, ale ne každý člověk si dá práci, aby přemýšlel o své víře, zda je to skutečně rozumná víra postavena na rozumných základech. S vírou je to jako se stavbou. Když postavíte dům na skále, tak Vám při krizové situaci nepadne. Když jej však postavíte na písku, tak Vám dříve nebo později při nějaké krizové situaci spadne.

Bible učí, že Boží Syn Ježíš Kristus přišel na zem v lidském těle, aby svou smrtí na kříži vzal na sebe trest za naše hříchy, zachránil nás před tímto trestem a daroval nám věčný život. Věřím tomu. Je to rozumná víra, protože je postavena na rozumných základech, kterými jsou, že:

- 1) Bůh existuje.**
- 2) Bůh stvořil člověka ke svému obrazu.**
- 3) Boží Syn Ježíš Kristus vstal z mrtvých a nabízí lidem věčný život.**

Prozkoumejme detailněji tyto základy, zda jsou skutečně rozumné:

1) Základ č. 1: Bůh existuje.

Pokud si myslíte, že vědci prokázali, že Bůh neexistuje, tak Vás musím zklamat. Nic takového se nestalo a ani se nikdy nestane. Podstatou vědy je totiž zkoumání toho, co lze vidět, slyšet, cítit, čeho se lze dotknout, co lze změřit, zvážit atd., jinými slovy zkoumání hmotného světa a procesů v něm probíhajících. Jakýkoliv vědecký důkaz, který má prokázat neexistenci Boha, má hodnotu asi jako svědectví sovětského kosmonauta Jurije Gagarina, že Boha tam nahoře nikde neviděl. Tedy nulovou hodnotu. Bůh je totiž duch. Nelze jej vidět, změřit nebo zvážit atd. To co dělají mnozí vědci je, že vědecké důkazy používají na podporu své víry, nikoliv vědy, že Bůh neexistuje. Tuto svou víru pak suverénně servírují společnosti jako hotovou věc, jako něco, co je nezvratně prokázáno. Ti, co nepřijímají víru těchto “vědci” o neexistenci Boha, jsou nahlíženi jako osoby méně inteligentní a naivní. Nenechte se mystifikovat a manipulovat takovými vědci a vědou. Na druhou stranu, je pravdou, že věda nemůže vědeckými důkazy ani prokázat existenci Boha, a to ze stejných důvodů, jaké jsem uvedl výše. Proto i víra v Boha bude vždy vírou. Jednou jsem slyšel od jistého vědce podobné přirovnání: “Věda je jako automobil, který Vás doveze až k domu, ale do patra s ním nevyjedete.” K tomu potřebujete výtah, v našem případě víru. Od stejného vědce jsem slyšel, že k existenci vesmíru a člověka v něm je zapotřebí takové množství konstant (neměnných veličin), které musí současně existovat, že pravděpodobnost samovolného vzniku vesmíru slepou náhodou je stejně vysoká asi jako pravděpodobnost, že se dítě se zavazanýma očima dokáže pokaždé trefit šípem do středu vzdáleného terče. Tedy nulová pravděpodobnost. Věda může dovést člověka pouze do určitého místa. Dále lze pokračovat pouze vírou, buďto vírou, že Bůh existuje nebo vírou, že Bůh neexistuje. Několik příkladů:

1) V přírodě lze pozorovat, že hmota netrvá věčně, ale podléhá rozpadu. Nikde v přírodě a ani ve vesmíru přitom nelze pozorovat mechanismus, kdy něco vznikne z ničeho. Odkud se ale vzala první hmota? Máme dvě možnosti. Můžeme věřit tomu, že slepou náhodou samovolně vznikla z ničeho nebo můžeme věřit, že ji záměrně stvořil inteligentní Bůh, který je Pánem nad hmotou a dal jí řád a zákony. Která víra je rozumnější? 2) Nikde v přírodě nelze pozorovat mechanismus, že by život samovolně vznikl z neživé hmoty. Život pochází zase jen z dřívějšího života. Odkud se ale vzal první život na zemi? Máme dvě možnosti. Můžeme věřit tomu, že slepou náhodou samovolně vznikl z neživé hmoty nebo můžeme věřit, že jej záměrně stvořil živý inteligentní Bůh, který mu dal řád a zákony. Která víra je rozumnější? 3) Nikde v přírodě nelze pozorovat mechanismus makroevoluce, t.j. že by se jeden rostlinný nebo živočišný druh vyvinul z jiného druhu. Rostliny, zvířata i lidé se množí každý podle svého druhu. Odkud se ale vzaly všechny druhy rostlin, zvířat a lidí na zemi? Máme dvě možnosti.

Můžeme věřit tomu, že se slepou náhodou samovolně vyvinuly makroevolucí nebo můžeme věřit, že je záměrně stvořil inteligentní Bůh, který jim dal řád a zákony. Která víra je rozumnější? (Jediné, co lze v přírodě pozorovat jsou mechanismy "mikroevoluce" působící odlišnosti v rámci téhož druhu. Např. křížením lze získat různé rasy psů.) 4) Všude ve vesmíru platí princip příčiny a následku adekvátního příčině. I vesmír je následkem, který svědčí o tom, že jeho příčina je ještě větší, než samotný vesmír. Máme dvě možnosti. Můžeme věřit tomu, že příčinou vysoce zorganizovaného vesmíru je chaos (velký třesk) nebo můžeme věřit, že jej záměrně stvořil všemohoucí, inteligentní Bůh a dal mu řád a zákony. Podobně, člověk je následkem, který svědčí o tom, že jeho příčina je ještě větší, než je on sám. Máme dvě možnosti. Můžeme věřit tomu, že příčinou inteligentního člověka, který má svědomí, schopnost a potřebu věřit, milovat, odpouštět, touhu po věčnosti, dobru, spravedlnosti a poznání pravdy, a který má smysl pro krásu, je chaos (velký třesk) nebo můžeme věřit, že jej záměrně stvořil všemohoucí, inteligentní Bůh ke svému obrazu a dal mu řád a zákony. Která víra je rozumnější? Písmo praví: "Vždyť to, co lze o Bohu poznat, je jim přístupné, Bůh jim to přece odhalil. Jeho věčnou moc a božství, které jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže nemají výmluvu." (Římanům 1: 19-20 EB).

Víra ateistů, že zorganizovaný vesmír a život v něm vznikl slepou a bezúčelnou náhodou (t.j. evolucí) z ničeho, je vzdušným zámkem, který se neopírá o žádný rozumný základ. Žádné srážky komet a žádné chemické reakce nedokážou nahradit naprostou absenci jakéhokoliv rozumného základu pro tuto ateistickou víru. Je rozumné věřit, že vše stvořil a zorganizoval všemohoucí a inteligentní Bůh.

2) Základ č. 2: Bůh stvořil člověka ke svému obrazu.

Bible učí, že Bůh stvořil člověka ke svému obrazu. Tím obrazem duchovního Boha logicky není fyzické tělo, ale duch a duše, které dal Bůh člověku. Pokud člověk nemá ducha a duši, které z něj dělají morální bytost, tak je jen kusem hmoty, veškeré jeho jednání řídí biochemické procesy probíhající v jeho mozku v reakci na vnější podněty a nelze jej z čehokoliv činit morálně odpovědným. Pak je tedy jen dalším zvířecím druhem, který je na tom hůř, než všechna ostatní zvířata. Ostatní zvířata totiž nepřemýšlejí o svém životě, nehledají smysl a cíl svého života, nemají výčitky svědomí, netouží po věčnosti, poznání pravdy a naplnění spravedlnosti, kdežto člověk toto všechno z nepochopitelných důvodů, avšak marně, dělá. V takovém případě si člověk rovněž nalhává, že lidský život je hodnotou, kterou je nutné chránit výkonem spravedlnosti. Je-li totiž člověk jen dalším zvířecím druhem, jeho život nemá žádnou hodnotu a žádnou hodnotu nemá ani jakékoliv pojetí spravedlnosti, které vychází z člověka.

Chápeme, že zvířata nejsou morální bytosti a nemají žádnou morální odpovědnost. To je také důvod, proč žádný zákon nečiní zvířata odpovědnými za jakoukoliv škodu, i škodu na zdraví a žádný soud je neodsoudí. Co však člověk, který naplánoval a zavraždil jiného člověka? Budeme z vraždy vinit biochemické procesy v jeho mozku, za které on nenese morální odpovědnost?

V každodenním životě vyžadujeme rozumné, morálně odpovědné jednání od ostatních lidí, jednání které předchází vzniku škod ve všech oblastech života. Máme zákony, které definují veřejné zájmy (např. ochrana rodiny, zdraví, mravnosti, majetku a jiných hodnot) a které činí člověka odpovědným za porušení těchto veřejných zájmů, včetně odpovědnosti trestněprávní. Máme soudy, jejichž povinností je vykonávat spravedlnost a ochraňovat lidskou společnost od vrahů a jiných zločinců. Je to proto, že chápeme, že člověk je morální bytost, má rozum, dokáže rozlišovat dobro od zla, má schopnost uvědomovat si následky svého jednání, ovládat své jednání i nést za ně odpovědnost. V tom všem se člověk liší od zvířat. Proto i zákony činí lidi odpovědnými za jejich jednání a soud je odsoudí za spáchané zločiny. Takový soud je výkonem spravedlnosti.

Naše vědomí, že jsme morální bytosti, naše svědomí, které nás usvědčuje z nemorálního jednání a lidské zákony, které uznávají, že jsme morální bytosti s morální odpovědností, protože zakazují a odsuzují nemorální jednání, to vše vylučuje, že jsme pouze slepou a bezúčelnou náhodou (t.j. evolucí) zorganizovaným kusem živé hmoty, jakýmsi biorobotem a že nás řídí biochemické procesy. Biochemické procesy nedokážou rozlišovat dobro od zla. Biochemické procesy se totiž týkají se hmoty, kdežto dobro a zlo se týkají morálky.

Uvnitř této tělesné schránky je skutečný člověk, kterého stvořil duchovní, inteligentní, emocionální, morální Bůh ke svému obrazu. Bible tomuto vnitřnímu člověku říká duch, resp. duše. (Někdy se tyto pojmy používají zaměnitelně, jindy ne.) Bůh podřídil člověka své vlastní spravedlnosti, dal mu zákony a učinil jej morálně odpovědným za jejich dodržování. Bůh stvořil člověka za účelem, aby hledal a našel svého Stvořitele, vstoupil do vztahu s Bohem skrze Ježíše Krista a mohl žít navěky v jeho nebeském příbytku. Písmo praví: "Pak Bůh řekl: 'Učiňme člověka k našemu obrazu, podle naší podoby. A necht' panují nad mořskými rybami, nad vzdušným ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad vším hemžícím se, co se hemží po zemi.' Tak Bůh stvořil člověka k svému obrazu, stvořil ho k obrazu Boha, jako muže a ženu je stvořil." (1. Mojžíšova 1:26-27 RH) "Pak Jehova Bůh stvořil člověka, z prachu ze země, a vdechl mu v chřípí dech života. A člověk se stal živou duší." (1. Mojžíšova 2:7 RH) "Duše, která hřeší, ta umře;..." (Ezechiel 18:20 EB) "A učinil z jedné krve celý lidský rod, aby přebývali na celém povrchu země; vyměřil jim uložené časy a hranice jejich přebývání, aby hledali Pána, zda by se ho snad mohli dotknout a nalézt ho, ačkoliv není daleko od žádného z nás." (Skutky 17:26-27 NBK) "Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo věří v něho, nezahynul, ale měl věčný život." (Jan 3:16 NBK)

Víra ateistů, že morální člověk vznikl slepou a bezúčelnou náhodou (t.j. evolucí), je vzdušným zámkem, který se neopírá o žádný rozumný základ. Žádné biochemické reakce nedokážou nahradit naprostou absenci jakéhokoliv rozumného základu pro tuto ateistickou víru. Je rozumné věřit, že morálního člověka stvořil a dal mu morální zákony všemohoucí a morální Bůh.

3) Základ č. 3: Boží Syn Ježíš Kristus vstal z mrtvých a nabízí lidem věčný život.

Začal bych tím, kdo je Ježíš. Někteří lidé považují Ježíše Krista za moudrého a dobrého člověka, na jehož filozofii je hodně pravdy. Tito lidé si buďto pozorně nepřečetli Bibli nebo o jejím obsahu hlouběji nepřemýšleli. Kdyby tak učinili, museli by totiž dospět k závěru, že Ježíš je buďto podvodník nebo Bůh. V žádném případě však na podkladě Písem nelze o Ježíši rozumně učinit závěr, že je pouze moudrý a dobrý člověk.

Předně, Ježíš se narodil ve vesnici Betlémě v Judské provincii na periferii Římského imperia. Vyrůstal v židovské rodině chudého tesaře a do cca 30 let svého života nebyl širší veřejnosti nijak znám. Byly to poslední cca 3 roky Ježíšova života, kdy se Ježíš stal díky svému učení, ale hlavně díky svým zázrakům veřejně známým, převážně mezi Židy, avšak v poměrně malé oblasti (Galilea, Samaří, Judsko, Idumea, Decapolis, Perea, Fenicie, Sýrie). Starozákonní proroctví Hebrejských Písem ukazovala na tuto dobu jako na dobu, kdy od Boha přijde k Židům Mesiáš (z hebrejštiny) - Kristus (z řečtiny) (obojí znamená "pomazaný"), který bude králem a přinese jim spásu (záchranu). Byla to tedy doba nabyta očekáváním Židovského národa. Židé si však proroctví nesprávně vykládali tak, že Mesiáš bude politickým králem a že je zachrání z římské okupace. Někteří Židé, jež byli svědky zázraků, které Ježíš učinil, ho chtěli prohlásit za svého politického krále, což však Ježíš odmítl.

Když Ježíš veřejně usvědčoval náboženskou elitu Židovského národa z náboženského pokrytectví, rušení Božího slova lidskými tradicemi, svými výroky kladl sám sebe na roveň Boha a k tomu všemu konal již zmíněné zázraky, rozhodli náboženští vůdci, že musí zemřít. Smrt by jej v očích Židovského národa zdiskreditovala jako podvodníka, který se pouze vydával za někoho, kdo přišel od Boha a i ti Židé, kteří uvěřili, že je Mesiášem, by ho kvůli jeho smrti zavrhnuli. Mrtvý Mesiáš by totiž nemohl naplnit jejich očekávání, že je zachrání z římské okupace. Židovští náboženští vůdci vydali Ježíše římským pohanům a nátlakem na římského prokurátora Piláta dosáhli jeho popravy. Ježíšovo ponížení, utrpení a smrt jako nějakého otroka nebo zločince na kříži by za normálních okolností stačily k jeho diskreditaci jako podvodníka.

Všechno však změnila událost, kterou lze oprávněně považovat za nejvýznamnější v historii lidstva. Tou událostí bylo to, že Ježíš vstal třetího dne z mrtvých a jeho hrob hlídáný vojáky byl prázdný. Tato událost byla důkazem, že Ježíš je Bůh, Mesiáš - Kristus, Král a Spasitel (Jan 1:1-3, 14-18, 20:24-29) a dále potvrdila závaznost Ježíšova učení o Boží spáse, tj. záchraně lidí před trestem za jejich hříchy. Apoštolové jako očití svědkové vzkříšeného Ježíše Krista pak svědectvím o vzkříšení Ježíše z mrtvých změnilo tehdejší svět. Již v první den (Letnice cca roku 30 po Kristu), kdy apoštolové začali hlásat evangelium (tj. dobrou zprávu, že Ježíš je Kristus a že vstal z mrtvých a každý, kdo jej přijme za Spasitele, bude zachráněn), cca 3000 Židů shromážděných v Jeruzalémě z celého tehdejšího civilizovaného světa přijalo Ježíše Krista za svého Pána a Spasitele: "Ať tedy všechen dům Izraele s jistotou ví, že Bůh učinil toho Ježíše, kterého jste vy ukřižovali, i Pánem i Mesiášem." Když to uslyšeli, byli hluboce zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: 'Co máme dělat, muži bratři?' Petr jim řekl: 'Učiňte pokání a každý z vás ať je pokřtěn na základě jména Ježíše Krista k odpuštění vašich hříchů, a přijmete dar Ducha Svatého. Neboť to zaslíbení platí vám a vašim dětem i všem, kteří jsou daleko a které si povolá Pán, náš Bůh.' A ještě mnoha jinými slovy to dosvědčil a vyzýval je: 'Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!' Ti, kteří radostně přijali jeho slovo, byli pokřtěni a bylo přidáno toho dne asi tři tisíce duší." (Skutky 2:36-41 NS)

Změna světa spočívala v tom, že vzniklo křesťanství, jež v krátké době zaplavilo celé Římské imperium a rozšířilo se i do barbarských zemí. Svým důrazem na lásku k Bohu a bližnímu, pokoru, milosrdenství a odpuštění nabídlo světu nejvyšší morálku (do té doby platil princip oko za oko, zub za zub) a zásadně ovlivnilo kulturu, náboženství i lidské mravy v západním světě. Do dnešní doby se např. náš kalendář počítá od narození Ježíše Krista, lidé si o Vánocích připomínají narození Ježíše a o Velikonocích jeho ukřižování a vzkříšení. Novozákonní Písma Bible jsou pak nejlépe dochovaným starověkým dokumentem na světě. Je příčinou toho všeho podvodník Ježíš? Nikoliv, Bůh Ježíš Kristus! Je rozumné věřit, že Boží Syn Ježíš Kristus vstal z mrtvých a lidem nabízí věčný život.

Důsledky Ježíšova vzkříšení z mrtvých

Ježíšovo vzkříšení z mrtvých:

1) Potvrzuje pravdivost Písma:

Ježíš řekl svým učedníkům po svém vzkříšení z mrtvých: "Tehdy jim řekl: 'Toto jsou slova, která jsem k vám mluvil, když jsem ještě byl s vámi, že se musí naplnit všechno, co je o mně napsáno v Mojžíšově zákoně, v Prorocích a v Žalmech.'" (Lukáš 24:44 NBK) Pokud se naplnilo vše, co je o něm prorokováno ve Starozákonních Písmech Bible, tak to potvrzuje, že Starozákonní Písma Bible byla inspirována Bohem a jsou pravdivá. Současně Ježíšovo vzkříšení z mrtvých potvrzuje pravdivost i Novozákonních Písem Bible, protože jejich učení vychází z autority vzkříšeného Ježíše: "Ježíš přistoupil a řekl jim: 'Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a získávejte mi

učedníky, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha Svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.” (Matouš 28:18-20 EB)

2) Vylučuje jinou cestu k Bohu než skrze Ježíše:

Ježíš Kristus řekl: “Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.” (Jan 14:6 NBK) Pokud nikdo nepřichází k nebeskému Otci jinak, než skrze Ježíše, pak žádná jiná cesta k Bohu neexistuje.

Apoštol Petr řekl o Ježíšovi: “A v nikom jiném není spasení, protože lidem není dáno jiné jméno pod nebem, v němž bychom měli být spaseni.” (Skutky 4:12 NBK) Apoštol Petr říká zcela jasně, že spása, je pouze v Ježíši Kristu a nikom jiném.

Proč Ježíš a ne Budha, Mohamed, Mojžíš nebo nějaký další duchovní vůdce? Budha, Mohamed, Mojžíš a další náboženští vůdci žili, zemřeli a jsou mrtví. Bude-li člověk následovat jejich učení, nijak ho to nezachrání před trestem za jeho hříchy. Ježíš Kristus je jediný, kdo v lidské historii vstal z mrtvých. Bude-li člověk následovat Jeho učení, bude žít na věky s Bohem v Jeho nebeském království.

3) Je důkazem, že Bůh bude soudit všechny lidi za jejich hříchy a že je odmění věčným životem nebo věčným trestem:

Kristovo vzkříšení z mrtvých je důkazem, který Bůh poskytl všem lidem o tom, že je jednoho dne bude soudit za jejich hříchy: “Neboť ustanovil den, v němž bude spravedlivě soudit obydlý svět skrze muže, kterého k tomu určil. Všem o tom poskytl důkaz tím, že jej vzkřísil z mrtvých.” (Skutky 17:31 NS) “My všichni se přece musíme ukázat před Kristovou soudnou stolicí, aby každý dostal odplatu za to, co dělal v těle, podle toho, co vykonal, ať už to bylo dobré anebo zlé.” (2 Korintským 5:10 NBK)

Lidem, kteří Boha hledají a vstoupili s ním do vztahu skrze Ježíše Krista, odpustil hříchy a daroval jim věčný život: “Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo věří v něho, nezahynul, ale měl věčný život.” (Jan 3:16 NBK) “Neboť odplatou za hřích je smrt, ale Božím darem je věčný život v našem Pánu Ježíši Kristu.” (Římanům 6:23 NBK) “Potom král řekne těm po své pravici: 'Pojďte vy, kdo jste požehnaní od mého Otce, přijměte za své dědictví to království, které je pro vás připraveno od založení světa.’” (Matouš 25:34 NBK)

Lidem, kteří Boha nehledají a nevstoupili s ním do vztahu skrze Ježíše Krista, však hrozí za jejich hříchy věčný trest: “Potom řekne také těm po levici: 'Jděte ode mě, vy proklatí, do věčného ohně, který je připraven pro ďábla a jeho anděly,...’” (Matouš 25:41 NBK)

Závěr

Víra, že Boží Syn Ježíš Kristus zemřel za naše hříchy a nabízí nám věčný život není pohádkou, ale rozumnou vírou postavenou na rozumných základech. Proto lze věčný život oprávněně označit za skutečnost.

10-18.06.2009
Revize 20.06.2009

Robert Hodanko
e-mail: hodanko@volny.cz
mobil: 731 102 709
www.viravboha.cz